

[Finansministeren]

den internationale arkitektkonkurrence, skal igennem alle de høringsfaser, som vi har aftalt af hensyn til miljøet og andre formål at vi skal igennem. Vi skal også i mellemtiden have udbudt en jernbane i licitation, og vi skal have den bygget; en tunnelbane skal vi have bygget, det er ikke helt simpelt, det tager lidt tid. Vi skal have udbudt en vej i licitation og have den bygget. Vi kan først for alvor udbyde vejen, når vi er færdige med arkitektkonkurrencen, for arkitektkonkurrencen skal afgøre vejens placering igennem arealet. Og det er det, jeg har vurderet ville tage 5 år i bedste fald, 7 år i værste fald.

Jeg synes, det haster med at komme i gang, også for at skabe sikkerhed for investorerne for, hvad det er for en overordnet infrastruktur vi har i Københavnsområdet, og derfor er der god og smuk overensstemmelse mellem miljøministerens og mit svar.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det hjælper jo ikke så meget at blive ved med at gentage det samme. Derfor er det nu sidste gang, jeg prøver at forklare det for hr. Gade og hr. Jørgen Estrup: Der er en Ørestadslov, der bebudes; der rejses så en fredningssag, og derefter siger man, at Folketinget ikke må beslutte. Det betragter jeg ikke som, at Folketinget skal vige tilbage. Det var altså bebudet, at det ville blive forelagt for Folketinget.

Når jeg lægger så megen vægt på, at Folketinget er øverste myndighed her, så er det på grund af den aftale, som hr. Jørgen Estrup talte om. Men hvem er den indgået med? Det, der hedder Kalvebodforliget, fra 1987, er indgået mellem Hovedstadsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og Planstyrelsen, altså med staten, kan man sige. Men den er ikke indgået med nogen ministre, og det vil sige, at Folketinget jo må kunne reagere på det, således at det bliver helt klart, hvad Folketinget vil med det areal. Derfor kan Folketinget heller ikke blive standset, fordi man, efter at Folketinget får det at vide og man får et lovforslag, søger det sat af sporet.

Så er det i øvrigt ikke rigtigt, at man ikke har drøftet det videre med de parter, Kalvebodforliget blev indgået med, thi jeg har personlig på grund af forhistorien haft møder med Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrå-

det. Og jeg har personlig på grund af forhistorien nedsat et arbejdsudvalg bestående af Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Københavns Kommune og Miljøministeriet for at se, om vi kunne indgå en ny aftale, som alle kunne være tilfredse med, og som så var på ministerniveau. Det var ikke muligt, og derfor har sagen så kørt, som den har kørt. Men jeg er stadig væk glad for, at de miljømæssige og naturmæssige interesser også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse nu er blevet varetaget godt.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ja, hr. finansminister, vi kan ikke blive ved med at tærskle langhalm, men jeg holder altså stadig væk fast på, at jeres ændringsforslag nr. 2 meget vel kan være sådan, at det strider både mod danske regler og mod EF-regler.

Jeg fik heller ingen svar på, hvem der skulle forrente de optagne lån på 3,7 mia. kr., når der ikke må sælges grunde de første fem år. Enten er der en trykfejl i jeres ændringsforslag, eller også husker finansministeren forkert, for jeg blev rettet to gange, da jeg sagde Københavns Amtskommune; det rettede finansministeren til Københavns Kommune. Der står altså »Københavns Amtskommune« i jeres ændringsforslag nr. 1. Så må I have rettet det.

Så vil jeg godt lige sige til slut, at Fremskridtspartiet stemmer imod alle ændringsforslag på nær nr. 9, der er vores eget, og det er det om folkeafstemning. Det vil jeg godt opfordre så mange som muligt til at stemme for. Her er i hvert fald en oplagt chance for, at både Venstre, De Konservative og De Radikale, der plejer at bryste sig i tv af, at de ønsker så mange folkeafstemninger som muligt, kan spørge beboerne: Ønsker I en ny stad på Amager? Så enkelt er det.

Derfor vil jeg godt opfordre alle til at stemme for vores ændringsforslag. Det har nr. 9.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

En ting skal jeg takke miljøministeren for, og det er bekræftelsen af, at der lå en aftale i 1987, som man nødvendigvis skal gå tilbage til for at se det samlede handlingsforløb, vi har her. Jeg takker så meget, hr. miljøminister.